

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 270.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

moueri oportet, cum orat atque obsecrat: at cum accusat & criminatur, non item. Non enim gratiam postulat, sed se iniuria affectum affirmat.

λοιῶτα, ἡ εἰς ἡμετέρας, δὲ καὶ κα-
τηγορευόμενα, ἔχει· ἔτι γὰρ ἔχειν ἀπαι-
τεῖται· ἀλλ' ἀδικεῖα ἡ ἀβελβηταία.

Eidem. 270.

Τῷ αὐτῷ. σθ.

Personarum mutatio, eorum, quae di-
cta sunt, mentem luculenter praedicat. Nam
si ad populum omnia referenda erant, ad
hunc modum dictum fuisset, Vade ad po-
pulum istum, & dic ei, Auditum audietis, &
non intelligetis, & videntes videbitis, &
non sciatis. In crassatum est enim cor ve-
strum, & auribus grauitate audiistis, & o-
culos vestros clausistis, nequando videatis
oculis, & auribus audiat, & corde intelli-
gatis, & conuertamini, & vos sanem. Cum
autem haud ita dictum sit, verum trium
personarum mutationem hic sermo de-
monstret, nimirum a quo, & ad quem, &
de quo oratio habeatur, huiusmodi quan-
dam sententiam haec verba habent: Vade,
& dic populo huic, Auditum audietis, & non
intelligetis, & videntes videbitis, & non
intelligetis. Deinde tanquam Propheta causam
sciscitaretur, aut ea ipsi minime sciscitan-
ti exponeretur, dictum est: In crassatum est
enim cor populi huius, & auribus graui-
ter audierunt, & oculos clauserunt. Si igitur
ipsi suae, vt quispiam dixerit, salutem oblu-
stantur, ecquid me praedicare iubes? for-
tasse, inquit (hoc enim hic significat vocu-
la haec, Nequando) videbunt oculis, & au-
ribus audient, & corde intelligent, & con-
uertentur, & sanabo eos. Haec enim, parti-
cula, Nequando, hoc loco non auditionis
sublationem, sed obedientiae spem subin-
dicat. Nam quod hoc quoque sensu haec
vox vsurpetur, audi quid Iudaeorum turba
de Salvatore dicat, Nonne hic est quem
quaerebant Pharisei interficere? Ecce pa-
lam loquitur, & nihil ei dicunt. Num for-
te (μηποτε) cognouerunt, quod hic est Chri-
stus? Solent enim sapientes & eruditi (quo-
rum in numero Philo etiam esse videtur)
particulam hanc, Nequando, pro, Fortasse,
aut nonnunquam, collocare. Neque id

Ἡ μεταβολὴ τῆς προσώπων, τὸ
νοῦ τῆς ἐρηθρῶν λαοφῶν κηρύττει·
εἰ μὲν γὰρ πρὸς τὸν λαὸν ἅπαντα ρη-
θῆναι ἔμελλεν, ὅπως αἱ ἐρρήθη· πορευθεῖς,
εἰπὼν τῷ λαῷ τὸ τῷ, ἀκοῆ ἀκούσατε,
καὶ οὐκ ἔτι σωήθητε, καὶ ἐλέποντες βλε-
ψάτε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε· ἐπεὶ χυθὴ γὰρ ἡ
καρδιά υἱῶν, καὶ τοῖς ὡσὶ βαρεῖας ἡ-
κούσατε, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς υἱῶν
καμύσατε, μὴ ποτε ἴδητε τοῖς ὀ-
φθαλμοῖς καὶ τοῖς ὡσὶ ἀκούσητε, καὶ
τῇ καρδίᾳ σωήθητε, καὶ ὅτι τρέψετε,
καὶ ἰάσομαι υἱῶν· εἰ δ' ἔτι με οὐκ
ἐρρήθη, μετὰ βολὴν δὲ ἐμφαίνει πρὸς
σώπων τρεῖς τὰ λεγόμενα, παρ' ὅ τε
καὶ πρὸς ἑκάστην ἐξ ὧν λέγεται, τοῖς
τόν τινα ὀδύνη νοῦ τῆς πρὸς κείμηναι
ἢ δύναμις πορευθεῖς εἰπὼν τῷ λαῷ τῷ
τῷ, ἀκοῆ ἀκούσατε, καὶ οὐ μὴ σωήθητε,
καὶ ἐλέποντες βλεψάτε, καὶ οὐ μὴ ἴδη-
τε· εἴτα ὡς τὸ πρὸς φησὶ πύθμεν
τῷ αἰτίαι· ἢ μὴ πύθμεν μὲν, διδρα-
σκομὲς δὲ ἐρρήθη· ἐπεὶ χυθὴ γὰρ ἡ καρ-
διά τῷ λαῷ τῷ τῷ, καὶ τοῖς ὡσὶ βαρεῖας
ἡκούσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς καμύ-
σαν· εἰ τοίνυν τῇ ἑαυτῶν, ὡς αἰτίαι
εἴποι, ἀποστρέψασιν σωτήρια, δι' ἣν
αἰτίαι κηρύξαι με πρὸς τὰς, τὰ χα-
πῶς φησὶ· τὸ τῷ γὰρ ἐν ταῖς μὴ
τὸ μὴ ποτ' ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ
τοῖς ὡσὶ ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ σω-
ήσωσι, καὶ ὅτι τρέψασιν, καὶ ἰάσομαι αἱ-
τήν· τὸ γὰρ μὴ ποτε εἰ ταῖς, οὐκ
ἀπαύρουν ἀκούσας, ἀλλ' ἐλπίδα ἡμφα-
νεται, ἀκούσαν τῆς ὄχλων τῆς ἰσθ' αἰ-
κῶν, τί φασὶ περὶ τοῦ σωτήρος, οὐ τῷ
τοῖς ἐκτετατοῖς οἱ Φαρισαῖοι συνεκτεταταί·
εἰ δὲ παρρησία λαλεῖ, καὶ οὐδὲ αὐτῷ
λέγου-

λέγουσι, μήποτε ἀληθῶς ἔγνωσαν, ὅτι οὐτός ἐστι· ὁ γὰρ τὸ ἔθος δὲ τοῖς σοφοῖς ἰσχυρῶς εἶναι δοκεῖ Φίλων, τὸ μήποτε, ἀπὸ τῆς ἰσως, ἢ ἕωδ' ὅτε, πᾶν τειν· τὸ γὰρ μήποτε, εἰκότως ἀπὸ τῆς ἰσως, εὐλόγως τάττεισιν· εἰ δὲ καὶ παρὰ θεοπνεύτου ἀνδρός θέλεις τι μαρτυρίαν ταύτῃ λαβεῖν, ἔκουε τῆ Παύλου γράφοντος· δοῦλον δὲ κυρίου οὐ δέει μάχεσθαι, ἀλλ' ἠπιον εἶναι πρὸς πάντας, διδακτὸν, ἀνεξίτητον, ἐν σφοδρῆτι παιδεύοντα τοὺς ἀπειθεῖς ἀπὸ θεοῦ, μήποτε δὴ αὐτοῖς ὁ Θεὸς ἐπίγνωσιν εἰς σωτηρίαν· τὸ γὰρ μήποτε, κατ' αὐθιγα ἔρηται, ἀπὸ τῆς ἕωδ' ὅτε, ἰσως τάχα πως· ἐλπὶδα γὰρ μετανοίας ἐμφάσει, ὅχι ἀναίρεσιν· καὶ ἐτέρωθεν δὲ γέγραπται, ἔλεγξον Φίλον, μήποτε ὅχι ἐποίησεν, εἰ γὰρ ἔπαυθη τὸ σφοδρῆτικόν ἔργον, καὶ τῷ Θεῷ τὸ σφοδρῆτικὸν φυλαχθῆναι τὸ αὐτὸ σφοδρῆτικὸν σφοδρῆτικῶς· σάξεται γὰρ ἐν παντὸς σφοδρῆτις εἰς κακίαν χαλινδουμένους βέλεται, καὶ πέμψει τοὺς θεραπεύοντας, ὅχι ἀγνοῶν μὲν ὅτι ἀσφαθήσονται ὑπὸ τῆς ἰσως, τὴν δὲ σπουδαίαν αὐτῶν ὑποτακτικὴν· εἰ γὰρ κακίνοι ὅχι ἀνήνεγκαν ἐκ τῆς μανίας, ἀλλὰ τότε αὐτὸν τὸ αὐτὸ σφοδρῆτικόν, ἐκ τῆς σφοδρῆτικῆς· καὶ τῷ Θεῷ ἰσχυρῶς τὸ σφοδρῆτικὸν φυλαχθῆναι, καὶ ὁ σφοδρῆτικὸς οὐ δόξει μάστιγι ἀπεσάλλθαι, ἔδδ' ὑβρεως διάκονος νομιθήσεται· ἀλλὰ θεραπείας καὶ ἰάσεως ὑπηρετήσεται· ἀπεσάλλη γὰρ οὐχ ὑβρεῖσιν ἀπλῶς, ἀλλ' ἐγκαλέσων μὲν τοῖς πλημμελέσι, σφοδρῆτικῶν δὲ καὶ δείξων τὰ πλάσματα, χαλέσων δὲ εἰς μετάνιαν, ἐπιτρέψουσι δὲ θεραπείαν ὑποτακτικῶν.

Ανοσίφ. σαα.

Τὸ παρὰ τῷ νομοθέτῃ εἰρημῶν, ὅχι ἐλεήσεως πᾶσιν ἐν κρίσει, ὅχι ἀπανθρωπίας, ὡς ἡγή, ἀλλὰ φιλανθρωπίας καὶ δικαιοσύνης ἀπάσης ἐστὶν ἀνά-

immeritò. Quòd si hoc viri quoque diuinitus inspiratè testimonio confirmari cupis, audi quid Paulus scribat, Seruum autem Domini non oportet litigare, sed mittem esse ad omnes, docibilem, patientem, in lenitate docentem eos qui contradicunt: nequando det ipsis Deus agnitionem ad salutem. Hæc enim vox, Nequando, hoc quoque loco, pro nonnunquam, aut, Fortasse, vsurpata est. Spem enim pœnitentiæ non sublatione significat. Quin alio item loco scriptum est, Corripe amicum nequando fecerit. Nam si ad eundem modum Prophætæ locus intelligatur, Deo quoque, qui partes suas exequi cupit, id quod ipsius naturæ consentaneum est, seruabitur. Omnino enim eos, qui in vitij cœno infixi sunt, salutem consequi vult, atque homines, à quibus medicina ipsis auferatur, mittit: non quòd nescius sit fore, vt morbo intereant, sed vt ipsis excusationem præcidat. Et si enim illi à furore minime reuocati sunt: hinc tamen illud contigit, quòd ipse munus suum sit executus. Quocirca & Deo, id quod ipsius naturæ consentaneum est, retinebitur, & Propheta minimè frustra missus fuisse videbitur, neque contumeliæ, sed curationis ac medicinæ minister extitisse censebitur. Non enim ob eam causam missus est, vt contumeliæ notam duntaxat ipsis inureret, verum vt peccantes quidem obiurgaret, scelerâque ostenderet, atque ad pœnitentiam vocaret, usque, qui ad meliorem mentem se recipere, medicinam nunciaret.

Analysio 271.

Illud quod à Legislatore dictum est, Nō misereberis pauperis in iudicio, non inhumanitatis, vt existimas, sed benignitatis & iustitiæ plenum est. Duas enim maxi-

f